

РЕШЕНИЕ

№ 2120

гр. София, 21.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 17.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **12877** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на Е. М. В., с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], партер, с пълномощник и съдебен адресат адв. П. от САК, с адрес за кореспонденция - идентичен, против Заповед № 4332з837/17.10.2019г. на началник на 02 група ПК към 01 сектор ОКПД при ОПП - СДВР - старши инспектор С. К., за налагане на дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" на държавен служител.

Към жалбата са представени пълномощното на адвоката, документ за държавна такса, писмени доказателства, направени са доказателствени искания.

С жалбата е направено искане за отмяната на заповедта, като се оспорва изводът за допуснато дисциплинарно нарушение, сочат се допуснати при издаването на заповедта съществени нарушения на административнопроизводствените правила, погрешна правна квалификация - несъответствие между приетото за извършено дисциплинарно нарушение и правното основание за наложеното дисциплинарно наказание. Претендира се и неуведомяването на жалбоподателя за започналото срещу него дисциплинарно производство, нарушаване на правото на защита , непълнота на съдържанието на заповедта и материална незаконосъобразност.

В ход по същество и в писмена защита по делото от жалбоподателя чрез адв. П. жалбата се поддържа изцяло и на основание допълнително събрани по делото доказателства. Претендират се разноски по списък.

Ответникът, редовно уведомен за производството по делото, не е представил отговор на жалбата, но е представил всички изискани му допълнително доказателства, допуснати от съда по искане на жалбоподателя.

По делото са приети и доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт по реда на чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването съдът констатира следното:

С оспорената заповед е наложено дисциплинарно наказание по чл.197, ал.1, т.2 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и на основание чл.211 от ЗМВР подлежи на оспорване по реда на АПК, а решението на съда не подлежи на касационно оспорване. Производството по оспорването е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Жалбата е подадена от адресата на акта и срещу подлежащ на съдебен контрол акт. Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 22.10.2019г., а жалбата до съда е подадена на дата 04.11.2019г., то следователно, жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 АПК.

С оглед на изложеното, оспорването по делото е допустимо.

По фактите:

Жалбоподателят младши инспектор Е. М. В. - младши автоконтрольор I степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), на 06.07.2019 г. съгласно ежедневната ведомост с рег. № 4332р-20997/05.06.2019 г. е назначени в наряд, като патрул за пътен контрол АМ - Л. със служебен автомобил К. С. с рег.№ СВ 3700 КВ за времето от 19:00ч. на 06.07.2019 г. до 07:00ч. на 07.07.2019 г.

Съгласно оспорената по делото Заповед № 4332з837/17.10.2019г. на началник на 02 група ПК към 01 сектор ОКПД при ОПП - СДВР - старши инспектор С. К., е ангажирана дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, затова, че по време на посоченото дежурство, и конкретно на 07.07.2019 г. за времето от 02:09 ч. до 03:36 ч. и за времето от 04:53 ч. до 05:13 ч., е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в не уплътняване на работното време и не изпълняване на служебните си задължения, за който си извод органът се е позовал на обстоятелството, че "според ежедневната форма на отчет и предоставените записи, в часовия диапазон от 02:09 ч. до 03:36 ч. и от 04:53 ч. до 05:13 ч. екипа няма дейности по пътен контрол". Органът е приел за доказано нарушението на служебната дисциплина от жалбоподателя - на 07.07.2019 г. за времето от 02:09 ч. до 03:36 ч. и за времето от 04:53 ч. до 05:13 ч. въз основа на данните от извършена проверка във връзка с писмо на директора на дирекция „Вътрешна сигурност“ с рег. № 7855р-7083/23.07.2019 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ към министерство на вътрешните работи, обективизирано в справка рег. № 4332р-34925/19.09.2019 г. по описа на отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи и материалите въз основа, на която е изготвена.

Посоченото е квалифицирано като допуснато нарушение на чл. 51, ал. 1 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, съгласно която норма: "При изпълнение на дейността по пътен контрол полицейските наряди осъществяват превенция на правонарушенията чрез видимо присъствие, осъществяване на контрол и регулиране на движението в съответната територия."

Допуснатото нарушение на цитираната разпоредба е квалифицирано като нарушение служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. съгласно тази разпоредба, дисциплинарните нарушения са и "неизпълнение на служебни задължения.

Дисциплинарно-наказващият орган е приел писмените обяснения на жалбоподателя с рег. № 4332р-39121/17.10.2019 г. по описа на ОПП - СДВР, но е преценил същите като необосновани.

При тези изводи, органът е приел, че следва да приложи чл. 199, ал. 1, т. 6, предложение четвърто от ЗМВР, според която разпоредба дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ се налага за не уплътняване на работното време и за срок от три до шест месеца. За да формира конкретен извод за срок на наказанието, органът е посочил, че е взел предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, справка за награди и наказания на служителя с рег.№ 51 Зр-77908/27.09.2019 г., поради което е наложил на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 2, и чл.199, ал.1 ,т. 6 ЗМВР, процесното дисциплинарно наказание за срок от три месеца и е предупредил служителя за последиците от извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на действието му.

Съдът изрично е указал тежестта на доказване на страните, като по делото по искане на жалбоподателя административната преписка е допълнена със следното:

- с писмено изявление на орган при Отдел Пътна полиция СДВР от 11.02.2020г. е посочено, че между 03:30. до 05:00ч. на въпросната дата , жалбоподателят не е имал поставени задачи от ОДЧ при ОПП - СДВР и би следвало да изпълнява поставените задачи по инструктажа. Данни за поставените задачи на инструктажа са събрани по делото, но нито в справката за проверката, нито в оспорената по делото заповед, не е посочено, че тъй като жалбоподателят не е имал поставени задачи от ОДЧ при ОПП - СДВР, би следвало да изпълнява поставените задачи по инструктажа. Що се касае до задачите, то те са няколко.

- приети са местата за контрол на силите от групата на жалбоподателя, утвърдени от орган при СДВР и за периода на процесното дежурство

- ежедневната ведомост за дежурство , с данни за 06/07.07.2019г.

- разпореждане за местата на контрол от 06.07.2019г.от орган при СДВР

- книжка за маршрута на патрул за пътен контрол , съставляваща указание за изпълнение на пътен контрол по конкретния маршрут на жалбоподателя.

- заповед № 4332-575/19.07.2018г. за разпределение на работното време, реда за неговото отчитане както и времето на отдых и почивките и Отдел ПП - СДВРна която проверяващите са се позовали в справката за резултатите от проверката.

- пътен лист № 2 за автомобила и за процесното дежурство на жалбоподателя.

Видно от самата справка на л. 16 от делото, от файла, заснел към 02.09:11ч. в служебния автомобил е посочено, че жалбоподателят Е. В. управлявал автомобила. От

файла към 02:26:19ч. е установено, че жалбоподателят слиза от автомобила, качва се в 02:27:30ч.

На файловете в 02:47:26ч. и в 05:03:59 ч.е установено, че служителите стоят отпуснати на седалките със затворени очи, а в 04:53:36ч. - продължавали да стоят в автомобила в отпуснато състояние.

В 03:15:45ч. жалбоподателят говорел по радиостанцията, а в 03:17:39ч. жалбоподателят е потеглил с автомобила, също след престой, жалбоподателят е потеглил с автомобила в 05:06:47ч.

.Времето за хранене, отдых физиологични почивки, посочено в справката съответства на определено в приетата по делото заповед. Така от 00:00ч. до 00:30ч. е време за хранене, за отдых - от 03:30ч. до 04:00ч. и за физиологични почивки от 22:00-22:30ч. и от 05:00 - 05:30ч.

През въпросното дежурство, са проверени общо 26 МПС, установени нарушения общо 6 броя, съставен 1 АУАН и 5 броя фишове, връчени били 9 броя електронни фиша.

Възраженията на жалбоподателя, че следвало да се вземе предвид дали не е ползвал законоустановена и полагаща се почивка, не са обсъдени и взети предвид от дисциплинарно-наказващия орган, както и възражението, че разследването следвало да бъде персонализирано конкретно по отношение на жалбоподателя.

Въпреки данните по делото е прието, че жалбоподателят и колегата му Г. Г., по време на дежурството за периода от 01:38часа до 04:06 часа и от 04:35ч. до края на дежурството на 07.07.2019г. нямат извършена дейност.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Оспорената по делото заповед е издадена от компетентен орган по чл.204, т. 3 ЗМВР, но същата следва да бъде отменена поради допуснати съществени нарушения на формата, на административнопроизводствените правила и на материалноправни норми – основания за незаконосъобразност по чл.146, т. 2-4 АПК.

Заповедта формално отговаря на изискванията на 210, ал. 1 ЗМВР, но по същество не съдържа описание на конкретни нарушения. Съдържа описание на конкретно поведение, което е квалифицирано като дисциплинарно нарушение, но без достатъчно данни за това нито в мотивите на оспорената заповед, нито в изготвената справка от 18.09.2019г. от назначената комисия за резултатите от проверката.

Така макар и възраженията на жалбоподателя да са приети за неоснователни, а в справката конкретно за бездействието на жалбоподателя да се съдържат противоречиви и нелогични данни, е прието, че е допуснато неуплътняване на работното време. Не са обсъдени данните от пътния лист на автомобила за движението по конкретни маршрути и не е взето предвид и формирани изводи, дали патрулирането - обхожднаето на определен маршрут с указания от 06.07.2019г. съставляват част от служебните задължения. Не са обсъдени доводите на жалбоподателя и взети предвид, за ползване на законоустановена почивка, като по възраженията му не са събирани и обсъждани доказателства, а директно са игнорирани.

Тъй като не са изследвани възраженията на жалбоподателя, то не може да се приеме за доказано, че установеното на файловете в 02:47:26ч. и в 05:03:59 ч.е жалбоподателят

се е намирал в служебния автомобил отпуснат на седалката със затворени очи, а в 04:53:36ч. - продължавал да стои в автомобила в отпуснато състояние., може да формира извод за неуплътняване на работното време за цели интервали от време.

Също видно от пътния лист на автомобила, действително са отчетени определени периоди на престои на автомобила на конкретни места, като това не е обсъдено в контекста на определения маршрут за контрол по време на дежурството на жалбоподателя.

Също органът не е съобразил и взел предвид, дали е имало възложени задачи от ОДЧ, а се установи по изричното изявление, че такива не са възлагани - между 03:30ч. до 05:00ч.

В противоречие с изискванията на чл. 206, ал. 4 ЗМВР обаче заповедта е постановена, без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. Също в противоречие с чл.210, ал.1 ЗМВР в оспорената заповед не са посочени данни, от които да бъде направен извод, че действително е допуснато неуплътнение на служебни задължения., а посоченото съставлява правен извод, за който следва да се съдържат конкретни данни.

Предвид констатираното неизясняване на обстоятелствата за възложените задачи, маршрутите на контрол и ползването на законоустановени почивки, т.е. какво точно е следвало да извърши но не е извършено, не може да се направи обоснован извод за неуплътняване на работното време от жалбоподателя за посочените в оспорената заповед периоди от време.

От изложеното следва, че е допуснато нарушение на формата на процесната заповед - изискването по чл.210, ал.1 ЗМВР - да бъдат посочени разпоредбите, които са нарушени. Този пропуск накърнява правото на защита на наказаното лице, тъй като е пречка за оспорването на извода на органа за осъществен състав на дисциплинарно нарушение и ангажирането на доказателства.

При постановяване на заповедта са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният акт е издаден след приемане на писмените обяснения на служителя съгласно чл. 206, ал. 1 ЗМВР и в сроковете по чл. 195, ал. 1 ЗМВР.

Предвид датата на резолюцията върху справката – 18.09.2019г. за постъпването на материалите от дисциплинарното производство и справката от 18.09.2019г. с резултатите от проверката, то на същата дата са постъпили при дисциплинарно наказващия орган, в който смисъл съдът възприема датата на резолюцията върху справката. С оглед на това е спасен срокът по чл.195, ал.3 вр. чл. 196, ал. 1 ЗМВР - двумесечен срок, който изтича на 18.11.2019г., а оспорената заповед е издадена на 17.10.2019г.

Както се посочи, в противоречие с изискванията на чл. 206, ал. 4 ЗМВР обаче заповедта е постановена, без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. Този пропуск е съществен, тъй като се отразява на правилността на направените от дисциплинарно наказващия орган изводи относно наличието на основания за реализиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя. Предвид изложеното и допуснатото нарушение на чл.210, ал.1 ЗМВР - непълнота на описанието на нарушението и неизясняване на всички относими обстоятелства то вмененото на жалбоподателя неизпълнение на служебните задължения относно уплътняване на работното време и неизпълнение на служебните задължения - като недоказано, е наложено и в противоречие с посочените като нарушени разпоредби.

При издаване на оспорената заповед не са изпълнени и предвидените в закона материалноправни предпоставки, тъй като предпоставките за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя на посоченото в заповедта основание не са осъществени.

Както вече се посочи по – горе, описаното в заповедта поведение на жалбоподателя не е съпоставено с конкретни служебни задължения на жалбоподателя по длъжностната му характеристика и поради това не съдържа елементите от състава на нормата, въз основа на която е ангажирана отговорността му - чл.199, ал.1, т. 6 ЗМВР. Органът се е позовал на хипотезата "неуплътняване на работното време" , но не е посочил, какво в изпълнение на задълженията по чл.51, ал.1 от посочената в заповедта инструкция е следвало жалбоподателят да извърши. В подкрепа на този извод на съда е изричната констатация в справката за резултатите от проверката, на която органът се е позовал и в която буквално е посочено така - л. 17 от делото:

"От прегледа на предоставените видео файлове не може да се докаже по безспорен начин, че във времето от 02:09 часа до 03:36 часа и от 04:53 часа до 05:13 часа на 07.07.2019 г. служителите са били в пълно състояние на покой и не са извършвали волеви действия. През посоченото време служителите седят на предните седалки на служебния автомобил и периодично променят позата на ръцете и главите си."

Същевременно в противоречие на тази констатация е направен извод, както в справката, така и в оспорената по делото заповед, че "за времето от 02:09 часа до 03:36 часа и от 04:53 часа до 05:13 часа на 07.07.2019 г." жалбоподателят не е уплътнил работното време и не изпълнявал служебните си задължения", без да се конкретизира точно кои служебни задължения. Доколкото посочената като нарушена разпоредба изисква осъществяване на контрол и регулиране на движението, то логически на първо място би следвало органът да се позове на данни, от които да се направи извод, че в цитираните интервали от време е имало най-малкото движение на съответната територия в обхвата на дежурството, което е следвало жалбоподателят да контролира и регулира. Както обосновано се сочи в писмената защита от адв.П., видно от пътния лист на служебния автомобил - № 2 и относим за 07.07.2019г., движението на служебния автомобил е установено конкретно, като не са посочени отклонения от определения маршрут за изпълнение на служебните задължения.

На следващо място, доколкото отговорността е лична, а дисциплинарната отговорност е допустимо да бъде ангажирана само за виновно извършено нарушение на служебната дисциплина, органът само формално е посочил, че е взел предвид формата на вината, но без каквито и да са данни по този въпрос. също така органът е посочил, че е взел предвид тежестта на извършеното и настъпилите последици от него, но без конкретни данни по тези въпроси нито в заповедта нито в справката за резултатите от проведеното дисциплинарно производство. Поради неизлагане на факти за тези обстоятелства, съдът е в невъзможност да извърши проверка за правилността на изводите на органа да наложи конкретното дисциплинарно наказание на жалбоподателя.

Предвид на всичко изложеното, жалбата е основателна, а оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна на основание чл.146, т. 2-4 АПК.

Предвид този изход на делото и своевременно направеното искане за

присъждане на разноски по списък, такива следва да се присъдят на жалбоподателя за държавна такса в размер на 10 лв., а за адвокатски хонорар се претендира сумата от 750лв. по договор за правна помощ от 24.01.2019г. с адв. П., - бланка по образец на Адвокатска колегия С., и в който договор - л. 11 от делото, е посочено, че договореното възнаграждение е и платено в брой. Липсва оспорване от другата страна по доказателствата за разноски по делото.

За разноските - общо в размер на 760лв., следва да бъде осъдено юридическото лице СДВР, в чиято система заема длъжност органът, издал оспорената по делото заповед.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. М. В., с ЕГН [ЕГН] Заповед № 4332з837/17.10.2019г. на началник на 02 група ПК към 01 сектор ОКПД при ОПП - СДВР - старши инспектор С. К.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, да заплати на Е. М. В., с ЕГН [ЕГН] сумата от 760 (седемстотин и шестдесет) лева за разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: